

[Stavad]

merne, har generelle skatteregler, der muligvis, at man kan beskatte værdien af et frikort. Jeg må sige, at jeg er meget i tvivl om, hvorvidt det er muligt, men måske kan vi finde regler, som kan håndteres, uden at vi ødelægger den administrative gevinst og forenkling, som vi opnåede med ændringerne i 1984, og som går i retning af, at hvis man skaffer sig et fradrag for befordring på grundlag af frikort, ja, så beskatter man frikortet med et tilsvarende beløb.

Jeg ved ikke, om SF bl.a. har haft i tankerne, at spørgsmålet kan rejse en ny stor debat i forhold til disse andre grupper, på samme måde som den blev rejst i forhold til folketingsmedlemmer. Man kunne godt forestille sig, at der f.eks. blev rejst en debat om journalisternes frikort, at B.T. og Ekstra Bladet, og hvem der nu ellers har beskæftiget sig meget med folketingsmedlemmernes frikort, måske falder over journalisterne, som jo også har mulighed for at benytte deres frikort og skaffe sig befodringsfradraget. Det kunne jo være interessant, og det ville da være uholdbart, tror jeg også, hvis den samlede dagspresse gik i gang med en sådan hetzkampagne over for journalistgruppen.

Derfor forstår jeg godt, at SF har rejst denne problemstilling. Vi kan selvfølgelig ikke leve med, at folk får aversioner generelt imod vores skattesystem, så derfor er vi parate til at se på denne problemstilling. Men vi må stille som en forudsætning, at vi ikke ødelægger vores skattesystem administrativt med det.

Hagen Hagensen (KF):

Det regelsæt for skattemæssige befodringsfradrag, som vi indførte med virkning fra 1985, var en meget stærk forenkling, således at det alene blev afstanden mellem den sædvanlige bolig og arbejdspladsen, der var afgørende for, om der kunne gives fradrag – ikke transportmåden eller transportmidlet.

Så langt, så godt. Det var enkle og let håndterlige regler, og dem synes jeg man kan være tilfreds med. Der blev uafhængighed mellem de faktiske udgifter og befodringsfradraget. Det var en praktisk løsning af forhold, som tidligere havde givet anledning til et utal af skattesager, som ærlig talt undertiden ikke var de penge værd – i betragtning af den tid, der blev brugt derpå – og som

skabte utilfredshed hos mange, som ikke kunne nyde godt af en nøjagtig opmåling af afstande.

Både før og efter ordningens gennemførelse har det været praksis ikke at belaste vor forvaltning med mange og tvivlsomme sager og derfor at bortse fra værdien af frikort og frirejser, selv om disse i princippet godt kunne anses for at være skattepligtig indkomst. Skatteministerens lovforslag ændrer intet herved. Hvad det ændrer, er alene forholdet vedrørende folketingshvervet. Når lovforslaget bliver gennemført – og det bliver det – kan der ikke foretages befodringsfradrag, uanset om der er tale om frikort eller frirejser, og uanset om det anvendes eller ej. Det er en klar bestemmelse.

I forbindelse med andre hverv kan medlemmer af Tinget gøre brug af befodringsfradrag efter gældende regler, forudsat at de ikke bruger frikort eller frirejser på nogen del af befodrningen. Det er også i orden.

Men med det, SF vil gennemføre, kommer vi helt tilbage til det, der var utåleligt for os alle sammen at have med at gøre, og det er ikke nogen rimelig ordning. Det kommer til at gå langt videre, og vi får tilbage et væld af skattesager, der, som jeg nævnte det, ikke er det værd, som det koster at gennemføre dem, og vi når aldrig til på nogen måde at opnå det fuldt retfærdige i forhold til alle eller blot nogle. Jeg kan derfor helt tilslutte mig de bemærkninger, som ministeren gjorde om SFs forslag, og tilkendegive, at Det Konservative Folkeparti tilslutter sig ministerens lovforslag.

Så vil jeg lige sige en enkelt ting mere. Hr. Stavad ville ikke lægge op til nogen debat om disse regelsæt, men ville afvente, hvad Ligningsrådet, som han jo selv sidder i, kunne finde frem til af regelsæt. Men så synes jeg alligevel, at han kom til at rejse begyndelsen af en debat om disse forhold, som vi godt kunne have været foruden.

Jeg synes i øvrigt, det er rimeligt, som forholdene har været, og med den udvikling, der har været, siden vi indførte reglerne i 1985, at skatteministerens lovforslag skal have virkning fra og med indkomståret 1987.

Skrumsager Skau (V):

Jeg vil til det ene forslag, skatteministerens lovforslag nr. L 209, sige, at det kan Venstre